

§ 212.

Naar en Sag er overgaaet til Rævnin-
gerne, og deres Erklæring ikke kan ventes snar-
lig afgiven, kan Formanden, medens de raad-
flaae, lade foretage en anden Sag for andre
Rævninger, i hvilket Tilfælde selvfølgelig de
allerede sammentraadte Rævningers Navne und-
tages fra Lodtrækningen. En ny Sag vil dog
ikke blive at paabegynde, dersom Antallet af
Navnene paa Rævningelisten bliver saa ringe,
at Tillægsrævninger i Henhold til § 166 maatte
vælges.

§ 213.

Forinden Raadslagningen begynder, fore-
læser Rævningernes Formand, eller, hvis Ræv-
ningerne ikke forlade Retssalen, Rettens For-
mand følgende Forfrist til Efterretning for
dem:

„Loven forbrer ikke af Rævningerne nogen
Angivelse af de Grunde, der bestemme deres
Overbevisning, og foreskriver dem ikke, efter
hvilke Regler de have at bedømme Bevisernes
Styrke og Fuldstændighed. Men den ind-
færper dem samvittighedsfuldt og upartist at
prøve samtlige for og imod den Anklagede
fremkomne Bevisligheder og, ved at afgive
deres Stemme, alene at følge deres paa
saadan Prøvelse støttede Overbevisning.
Kun forsaavidt en fast Overbevisning om
den Anklagedes Brøde herved begrundes,
kunne de med frelst Samvittighed stemme for
at erklære ham skyldig.

Rævningernes Overveielser og Udsagn
bør indskrænke sig til de dem forelagte
Spørgsmaal.

Det er ikke Rævningerne, men Dommerne,
der have at bestemme det Strafansvar, som
efter Loven paahviler den Anklagede for den
ham overbeviste Brøde, og deres Formening
om Hensigtsmæssigheden og Retfærdigheden
af de i Loven hjemlede Straffe tør ikke i
nogen Maade indvirke paa deres Udsagn.

Om deres Raadslagning og Afstemning
have de at iagttage en ubrødelig Tausshed.”

Et trykt Exemplar af denne Forfrist, saa-
velsom af de i § 168 og §§ 170—172 som
og i § 214 indeholdte Regler, skal anbringes
paa et passende Sted i Forsamlingsværelset.

§ 214.

Efter at Rævningerne have begyndt at
raadflaae, maae de ikke samtale med nogen
Uvedkommende, Ingen maa indlades til dem,
uden Tilladelse af Rettens Formand, og de
maae ikke stilles ad, forinden de have afgivet
deres Erklæring. Trækker Raadslagningen saa
længe ud, at Rævningerne behøve Spise eller
Drikke, kunne de erholde det Nødvendige i deres
Forsamlingsværelse. I dette tage de ogsaa den
for dem nødvendige Hvile.

Overtræder en Rævning disse Bestem-
melser, kan Retten idømme ham Bøder indtil
200 Kb.

§ 215.

Opstaaer der hos Rævningerne Tvivl om
Betydningen af de til dem rettede Spørgs-
maal eller om Maaden, hvorpaa Svarene skulle
affattes, kunne de derom af Rettens Formand
begjære den fornødne nærmere Oplysning, som
denne meddeler dem i Retten i de andre Dom-
meres Overværelse.

§ 216.

Efter tilendebragt Raadslagning skrive Ræv-
ningerne til Afstemning over Spørgsmaalene i
den Orden, hvori disse ere forelagte.

Afstemningen skeer mundtligt. Formanden
afæfter de andre Rævninger deres Stemme,
hver for sig i den ved Lodtrækningen bestemte
Følgeorden, og stemmer selv sidst.

Antager en Rævning, at den Handling,
hvortil Jet Spørgsmaal sigter, ikke er berist,
erklærer han, at den Anklagede ikke deri er
skyldig, og har da ikke at besvare de følgende
Spørgsmaal, der med Hensyn til samme Hand-
ling maatte være stillede under Forudsætning
af den Anklagedes Skyld, men hans Stemme
bliver ogsaa med Hensyn til disse at medregne
i den for den Anklagede gunstigste Retning.

Et Spørgsmaal kan af Rævningerne be-
svares tildeels bekræftende og tildeels benæg-
tende.

Rævningerne kunne finde Anklagede skyldig
i en mindre Forbrydelse end den i Anklage-
beslutningen eller Spørgsmaalene nævnte, for-
saavidt den mindre Forbrydelse kan indbefattes
under den sidstnævnte.